

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 407

гр. Пловдив, 19.10.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Михаела Хр. Буюклиева

Членове: Емилия Ат. Брусева
Тодор Илк. Хаджиев

при участието на секретаря Стефка Огн. Тошева
в присъствието на прокурора Николай Ст. Божилов
като разгледа докладваното от Михаела Хр. Буюклиева Въззивно частно наказателно дело № 20235000600467 по описа за 2023 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.64, ал.7 от НПК.

Образувано е по частна жалба на адв.К.Н., защитник на В. У. и Е. У., адв.И.С., защитник на Р. В., адв.Т.Д., защитник на Д. Д. и Я. Й., последните обвиняеми по досъдебно производство № 270/2023г. по описа на ОСЛО при Окръжна прокуратура гр.Пловдив, срещу протоколно определение № 1612/11.10.2023г. на Окръжен съд гр.Пловдив, постановено по ЧНД № 2148/2023г. по описа на същия съд, с което е взета мярка за неотклонение „задържане под стража“ спрямо обвиняемите.

В жалбата се излагат доводи, че не са налице кумулативните основания за определяне на мярка за неотклонение „задържане под стража“ спрямо обвиняемите. Прави се искане за отмяна на определението на първоинстанционния съд и вземане на по-лека мярка за неотклонение спрямо последните.

В съдебно заседание защитниците на обвиняемите поддържат жалбата и изложенията в нея съображения.

Обвиняемите В. У., Е. У., Д. Д., Я. Й. и Р. В. се присъединяват към казаното от техните защитници и искат да им се наложи по-лека мярка за неотклонение.

Представителят на Апелативна прокуратура гр.Пловдив изразява становище, че жалбата е неоснователна, а атакуваният съдебен акт, като правилен и законосъобразен, следва да се потвърди.

Съдът, след като анализира доказателствата по делото, поотделно и в тяхната съвкупност, изложеното в жалбата и заявеното от страните, намира за установено следното:

Частната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена в срок от надлежни страни в процеса. Разгледана по същество е неоснователна.

За да постанови определението си, Окръжен съд гр.Пловдив е приел, че в случая са налице основанията, визирани в чл.63 от НПК, за вземане мярка за неотклонение „задържане под стража“ спрямо обвиняемите В. У., Е. У., Д. Д., Я. Й. и Р. В..

Този извод се споделя изцяло от въззивния съд.

Правилно първоинстанционният съд е счел, че от събраните доказателства по делото може да се направи обосновано предположение за съпричастност на обвиняемите към деятия по чл.321, ал.3, т.1 вр. ал.1 и чл.233, ал.1 вр. чл.20, ал.2 и ал.4 вр. ал.1 вр. чл.18, ал.1 от НК, за които са привлечени към наказателна отговорност. В подкрепа на този извод са събраните гласни, писмени и веществени доказателства. Законодателят борава с понятието предположение и не изисква тази безспорност и категоричност, която е задължителна, когато съдът решава въпросите по чл.301 от НПК при постановяване на присъдата си.

На следващо място, касае се за престъпления, за които се предвижда наказание лишаване от свобода и са тежки умишлени по смисъла на чл.93, т.7 от НК.

Регламент /ЕС/ № 2022/262 на Съвета от 23 февруари 2022 година, изменящ Регламент на Съвета /ЕС/ № 833/2014 от 31 юли 2014 година относно ограничителни мерки с оглед на действията на Р., дестабилизиращи положението в У., не променя квалификацията по чл.233 от НК.

Съгласно чл.2, ал.1 от Регламент на Съвета /ЕС/ № 833/2014 забранява

се пряката или непряката продажба, доставка, трансфер или износ на стоки и технологии с двойна употреба на физически или юридически лица, образувания или органи в Р. или за употреба в Р., ако тези изделия са или могат да бъдат предназначени, изцяло или отчасти, за военна употреба или за военен краен потребител.

Като се вземат предвид обстоятелствата, при които е осъществена вменената дейност, продължителният период на извършване, на територията на различни държави, че се касае за задружна престъпна дейност, характеризираща се с организираност, трайност, структурираност и съгласуваност, с разпределение на функциите, характерът на обществените отношения, които се засягат с нея, обоснован е изводът на първостепенния съд, че се касае за деЯ.я с висока степен на обществена опасност и е налице реална опасност обвиняемите В. У., Е. У., Д. Д., Я. Й. и Р. В. да извършат престъпление.

Налице е и такава да се укрят с оглед факта, че последните са чужди граждани, многократно са влизали и напускали пределите на Република Б. нямат трайна връзка със страната, нито каквато и да е уседналост в нея. Обвиняемите В. У., Е. У., Д. Д. живеят в Р., а обвиняемият Я. Й. в Г.. Обвиняемият Р. В. пребивава в Б. Г. и Р. и разполага с документи за самоличност, издадени от различни държави с различни имена.

Доводите на защитата на същия обвиняем за чисто съдебно минало, семейно положение не водят до оборване на горните изводи.

С оглед фазата, на която се намира разследването, степента на обществена опасност на деЯ.ята, настоящата инстанция намира, че целите визирани в чл.57 от НПК ще се постигнат само с мярка за неотклонение „задържане под стража“. Те не биха се постигнали с по-лека, каквото е становището на защитниците на обвиняемите.

Поради изложеното Пловдивският апелативен съд счита, че определението на Окръжен съд гр.Пловдив е законосъобразно и обосновано и като такова следва да се потвърди, а жалбата, като неоснователна, да се остави без уважение.

Воден от гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение № 1612/11.10.2023г. на Окръжен съд гр.Пловдив, постановено по ЧНД № 2148/2023г. по описа на същия съд, с което спрямо В. У., Е. У., Д. Д., Я. Й. и Р. В., обвиняеми по досъдебно производство № 270/2023г. по описа на ОСЛО при Окръжна прокуратура гр.Пловдив, е взета мярка за неотклонение „задържане под стража“.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____